

Scénář

20:08 – 21:04

„Byly lístky ne? Na potraviny, na boty, na obleky. (20:13 – 20:20) No tak my teda jako jsme neměli hlad ne? (20:29 – 20:35)

Vzpomíná paní Alice Pokorná, rozená Berková, na průběh druhé světové války, kterou prožila v Okříškách jako náctiletá. I přes to, že rodina Berkova netrpěla nouzí a hladem, převažovaly potraviny, které byly velmi nedostatkové nebo si je musela rodina zajistit sama.

21:02 – 21:32

„To se pekl doma chleba (21:02 – 21:05), nepekl se jeden bochník nebo ta štrycka, kolik bochníků, ne, dalo se to k pekařovi ten nám to upek no a von vydržel i několik tejdů ten chleba (21:11 – 21:24)

Pokud bylo možné nahradit chleba pečením doma, maso a uzeniny byly doopravdy nedostatkovým zbožím. K dostání byl pouze bůček, ale třeba salámy nebylo možné sehnat.

24:25 - 24:53

„Jéžiš pak mi mamka dala ústřížek a říká kup si tady salám, kosteleckej salám (24:25 – 24:32) jak já jsem si to vychutnávalo holky, no to nevíte, fakt, ten salám.“ (24:47- 24:53)

Ale i přes to, že doba byla nelehká, zábava se také nějaká našla. Paní Pokorná vzpomíná, jak jí její teta brala na „tancovačky po stodolách“ i když během války bylo zakázáno se bavit.

48:20 – 49:17

no já jsem chodila ještě snad do měšťanky já si to vůbec nedovedu představit se dělali tajný ty taneční zábavy po stodolách ve stodolách ne? V různých vesnicích. A ta teta moje tady... (49:04 - 49:21)

49:53 – 50:15

... tak vona mě vždycky vytáhla abych šla s ňou na tu tancovačku. Jeežiš Márija kdyby teď, ale to už dřív jsem si říkala pane Bože mně já ještě chodila do měšťanky a už jsem s nima chodila tancovat tam po stodolách jo kdyby nás chytli... No tak takhle se tajně chodilo tancovat.

Přesouváme se do školních let paní Pokorné, kdy už měla ukončenou základní školu a chtěla začít studovat střední rodinnou školu v Třebíči, která se ale kvůli válce zavřela, a tak musela paní Pokorná rok počkat.

„Já teda jsem vyšla ve 14ti ne (2:54), že půjdu do rodinný školy v Třebíči, jo (3:03 – 3:05). Jenomže, mně bylo 14 roků, museli jsme jít někam pracovat. (3:17 – 3:24)

O konci války se paní Pokorná dozvěděla od svého tatínka, který jim tu šťastnou novinku přišel říct do lesa, což znamenalo, že se paní Pokorná konečně bude moci vydat do školy.

30:20 - 30:38

„Najednou přišel děda, taťka můj do toho lesa a říká ženský, všecko se končí, vlajky jsou na domech, je konec války, praskněte s tím tady.“

Oranžová - celkový čas citace

Černá - komentář (který budeme číst my)

Zelená - citace

Růžová - časy částí vybraných pasáží citací

